

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

ARREST

**nr. 246.732 van 20 januari 2020
in de zaak A. 218.169/IX-8799**

In zake: Ingeborg GOETHALS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de UNIVERSITEIT GENT
2. het UNIVERSITAIR ZIEKENHUIS GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas De Donder en Karel De Schoenmaecker
kantoor houdend te 1930 Zaventem
Gateway Building
Luchthaven Nationaal 1J
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 januari 2016, strekt tot de nietigverklaring van:

“1/ Het besluit van de Faculteitsraad van de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen van de Universiteit Gent dd. 18 november 2015, waarbij besloten werd [Ingeborg Goethals] niet voor te dragen tot aanstelling tot diensthoofd nucleaire geneeskunde van het Universitair Ziekenhuis Gent, met ingang van 1 januari 2016.

[...]

2/ Het besluit van de Raad van Bestuur van het Universitaire Ziekenhuis Gent om aan te stellen als diensthoofd met ingang van 1 januari 2016 van de dienst nucleaire geneeskunde, Prof. Dr. [R.P.], waarnemend.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 november 2019.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten Liesbet Vandendriessche en Jasmine Coppens, die *loco* advocaten Karel De Schoenmaeker en Thomas De Donder verschijnen voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster werd met ingang van 1 januari 2012 aangesteld tot medisch diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde van het Universitair Ziekenhuis Gent (hierna: het UZ Gent) voor een hernieuwbare periode van vier jaar.

3.2. Op 30 maart 2015 beslist de raad van bestuur van het UZ Gent om de hernieuwbare mandaten van diensthoofd, waaronder het mandaat van medisch diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde, met ingang van 1 januari 2016 opnieuw vacant te verklaren voor een periode van vier jaar.

De medische stafleden worden uitgenodigd om zich kandidaat te stellen.

3.3. Verzoekster is de enige kandidaat voor het mandaat van medisch diensthoofd bij de dienst Nucleaire Geneeskunde.

3.4. De facultaire adviescommissie ziekenhuisaangelegenheden van de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen van de Universiteit Gent oordeelt dat de kandidatuur van verzoekster “niet geschikt” is en beslist om haar kandidatuur niet voor te dragen aan de leden van de faculteitsraad.

3.5. Op 18 november 2015 geeft de faculteitsraad Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen “unaniem gunstig advies [...] aan het voorstel van de facultaire adviescommissie ziekenhuisaangelegenheden dat [Ingeborg Goethals] niet geschikt is voor het mandaat van medisch diensthoofd van de Dienst Nucleaire Geneeskunde” en beslist hij “bijgevolg geen kandidaat voor [te dragen] als medische diensthoofd van deze dienst met ingang van 1 januari 2016 aan de Medische Raad en Raad van Bestuur van het UZ Gent”.

Deze beslissing maakt het eerste voorwerp uit van het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring.

3.6. Op 24 november 2015 adviseert de medische raad van het UZ Gent op zijn beurt om verzoekster niet aan te stellen tot medisch diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde.

3.7. Op 7 december 2015 stelt het directiecomité van het UZ Gent vast dat er voor de dienst Nucleaire Geneeskunde geen voorstel is vanwege de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen. Het directiecomité adviseert om de hoofdarts aan te stellen tot waarnemend diensthoofd en voegt eraan toe dat hij “de dagelijkse operationele leiding van de dienst [kan] delegeren aan een staflid”.

3.8. De raad van bestuur van het UZ Gent beslist op 14 december 2015 om hoofdarts R.P. met ingang van 1 januari 2016 aan te stellen tot waarnemend diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde.

Deze beslissing maakt het tweede voorwerp uit van het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring.

3.9. Met een brief van 15 januari 2016 stelt hoofdarts R.P. aan de afgevaardigd bestuurder van het UZ Gent voor om “prof. dr. [B.B.], staflid aan te stellen als waarnemend diensthoofd [van de dienst Nucleaire Geneeskunde]” ten einde “de leiding van de dienst en de dienstverlening zo goed mogelijk te laten verlopen”.

3.10. Op 21 maart 2016 beslist de raad van bestuur van het UZ Gent, na gunstig advies van de facultaire adviescommissie ziekenhuisaangelegenheden en de faculteitsraad van de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, alsook van de medische raad en het directiecomité van het ziekenhuis om B.B. aan

te stellen tot waarnemend diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde met ingang van 21 maart 2016 tot uiterlijk 20 maart 2017.

Verzoekster vecht ook deze beslissing aan met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (zaak A. 219.305/IX-8869).

3.11. Inmiddels, op 29 februari 2016, heeft de raad van bestuur beslist het mandaat van medisch diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde opnieuw vacant te verklaren voor de duur van het lopende mandaat van de aangestelde diensthoofden, namelijk tot 31 december 2019.

3.12. B.B. stelt zich op 23 maart 2016 daarvoor kandidaat. Verzoekster doet hetzelfde op 4 april 2016.

3.13. Na voordracht van de facultaire adviescommissie ziekenhuis-aangelegenheden en gunstig advies van de faculteitsraad en van de medische raad beslist de raad van bestuur op 29 augustus 2016 om B.B. aan te stellen tot medisch diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde. Uit hoofde van deze functie wordt hij tevens aangesteld als lid van de sectorraad Klinisch Ondersteunende Sector.

Verzoekster vecht ook deze beslissing aan met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (zaak A. 220.597/IX-8953).

3.14. Op 30 maart 2018 verlaat B.B. het UZ Gent.

3.15. Na gunstig advies van de medische raad en van de facultaire adviescommissie ziekenhuisaangelegenheden beslist het bestuurscomité van het UZ Gent op 28 mei 2018 om de dienst Nucleaire Geneeskunde op te heffen en de erkende dienst ‘nucleaire geneeskunde met PET scanner’ en de activiteiten ‘nucleaire geneeskunde’ te integreren in de reeds bestaande dienst Radiologie, onder de leiding van medisch diensthoofd E.A.

Verzoekster vecht ook deze beslissing aan met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (zaak A. 225.767/IX-9409).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

4. De Raad van State werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, gesteund op het ontbreken van het rechtens vereiste actueel belang bij het beroep in hoofde van verzoekster.

Bij de ingereedheidbrenging van de zaak met het oog op de behandeling ervan op de openbare terechtzitting heeft de Raad van State de partijen schriftelijk daarvan in kennis gesteld, opdat zij in de mogelijkheid zouden zijn ter terechtzitting hun standpunt daarover te doen kennen.

Aan verzoekster is die kennisgeving door de griffier van de Raad van State als volgt gebeurd:

“In haar verslag over de zaak A. 225.767/IX-9409 stelt de auditeur-verslaggeefster voor om het beroep tot nietigverklaring te verwerpen dat gericht is tegen de beslissing van het bestuurscomité van het Universitair Ziekenhuis Gent van 28 mei 2018 om de dienst Nucleaire Geneeskunde van het ziekenhuis op te heffen en de erkende dienst ‘nucleaire geneeskunde met PET scanner’ en de activiteiten ‘nucleaire geneeskunde’ te integreren in de reeds bestaande dienst Radiologie onder de leiding van prof. dr. [E.A.].

In opdracht van de staatsraad-verslaggever deel ik u mee dat hij ter terechtzitting ambtshalve de vraag zal stellen naar het actueel belang van de verzoevende partij bij haar beroepen tot nietigverklaring in de zaken A. 218.169/IX-8799, A. 219.305/IX-8869 en A. 220.597/IX-8953 – die alle aanstellingen tot diensthoofd van de voornoemde dienst Nucleaire Geneeskunde als voorwerp hebben – voor het geval dat de Raad van State, na beraad, het standpunt van de auditeur-verslaggeefster zou bijvallen dat het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 225.767/IX-9409 moet worden verworpen.”

Standpunt van verzoekster

5. Verzoekster voert ter terechtzitting aan dat zij in het licht van het arrest Vermeulen t./België van 17 juli 2018 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens haar belang bij het voorliggende beroep behoudt, ook na een eventuele verwerping van haar beroep in de voornoemde zaak A. 225.767/IX-9409. Zij stelt dat zij in de eerste plaats een moreel belang bij het beroep behoudt, omdat zij in de selectieprocedure “gediskwalificeerd” is en dat zij voorts door het missen van de beoogde aanstelling nog een financieel belang heeft. Ten slotte doet zij gelden dat indien de dienst Nucleaire Geneeskunde zou mogen worden geïntegreerd in de dienst Radiologie zij evengoed medisch diensthoofd zou kunnen zijn.

Beoordeling

6. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoekende partij die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij haar beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast.

Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep, maar moet voorhanden zijn tot aan de sluiting van het debat.

7. De voornaamste betrachting van iemand die, zoals verzoekster, voor de Raad van State de rechtshandelingen aanvecht waarbij zij niet wordt voorgedragen voor en iemand anders wordt aangesteld in de geambieerde functie, is om door de nietigverklaring ervan te verkrijgen dat zij opnieuw de kans krijgt om zelf in die functie te worden aangesteld en om ze daadwerkelijk uit te oefenen.

Om haar kansen op dit nagestreefde rechtsherstel gaaf te houden en voordeel uit de gevorderde nietigverklaring te kunnen halen, is het noodzakelijk dat de functie waarvoor verzoekster heeft gesolliciteerd, nog effectief kan worden toegewezen. Dat is niet meer het geval indien er ondertussen een of meerdere beslissingen zijn tussengekomen, die de functie definitief onbereikbaar maken voor verzoekster.

8. In dit geval heeft het bestuurscomité van het UZ Gent op 28 mei 2018 beslist dat de dienst Nucleaire Geneeskunde wordt opgeheven en dat de erkende dienst ‘nucleaire geneeskunde met PET scanner’ en de activiteiten ‘nucleaire geneeskunde’ worden geïntegreerd in de reeds bestaande dienst Radiologie, die onder de leiding staat van medisch diensthoofd E.A.

Verzoekster heeft ook die beslissing met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State aangevochten (zaak A. 225.767/IX-9409), maar bij arrest nr. 246.731 van heden wordt dat beroep verworpen. Dit betekent dat de beslissing van de tweede verwerende partij tot integratie van de dienst Nucleaire Geneeskunde in de reeds bestaande dienst Radiologie, onder de leiding van medisch diensthoofd E.A., ten aanzien van verzoekster onaantastbaar is geworden en de beoogde aanstelling van verzoekster tot diensthoofd van de dienst Nucleaire Geneeskunde definitief in de weg staat. Dit geldt in het bijzonder nu verzoekster in het voorliggende beroep geen enkel middel aanvoert waarin zij doet gelden dat op de tweede verwerende partij een rechtsplicht rust om haar met terugwerking tot 1 januari 2016 aan te stellen tot diensthoofd.

9. Verzoeksters verwijzing, zonder meer, naar het arrest Vermeulen t./België van 17 juli 2018 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens neemt niet weg dat een verzoekende partij voor de Raad van State, wanneer zij daarover door de Raad ambtshalve wordt ondervraagd, klaar en duidelijk, nauwkeurig en volledig dient aan te geven welk voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing haar nog kan opleveren.

Het voornoemde arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens leert wel dat de Raad van State de impact van de duur van de procedure voor de Raad mee in overweging moet nemen wanneer het verlies van het belang van een verzoekende partij mede hierin zijn oorzaak vindt.

Voor zover verzoekster doet gelden dat zij nog een moreel belang heeft bij haar beroep omdat zij in de selectieprocedure is “gediskwalificeerd”, moet worden opgemerkt dat elke deelnemer aan een selectieprocedure het risico loopt en moet aanvaarden dat hij of zij niet de uiteindelijke begunstigde wordt van die procedure of zelfs niet geschikt wordt bevonden voor de geambieerde functie. Het loutere gegeven niet in aanmerking te zijn genomen, volstaat niet om in de gegeven omstandigheden een voldoende moreel belang bij het beroep te behouden. Verzoekster toont niet aan en het blijkt ook niet dat haar kandidaatstelling op een zodanig negatieve wijze is beoordeeld dat daaruit een schandvlek zou zijn voortgekomen die haar alsnog een voldoende moreel belang bij haar beroep verleent. De duur van de procedure voor de Raad van State kan deze vaststelling niet beïnvloeden, aangezien het voormelde belang reeds *ab initio* onvoldoende zou zijn geweest.

Voor zover verzoekster voorts een “financieel belang” inroept wegens het mislopen van de geambieerde aanstelling, moet er nogmaals op worden gewezen dat verzoekster niet de schending van een rechtsplicht aanvoert die de tweede verwerende partij ertoe zou nopen haar met terugwerkende kracht een aanstelling te verlenen, zodat zij ook geen aanspraak kan maken op een financiële

regularisatie. Ook op dit punt is het gemis aan belang niet toe te schrijven aan de duur van de procedure voor de Raad van State.

Bovendien moet worden vastgesteld dat verzoekster tot op het ogenblik van de sluiting van het debat geen vordering bij de Raad van State heeft ingesteld tot het verkrijgen van een schadevergoeding tot herstel, zodat er ook al geen aanleiding is om haar belang bij een onderzoek van de aangevoerde middelen aan te nemen.

Voor zover verzoekster ten slotte doet gelden dat indien de dienst Nucleaire Geneeskunde zou mogen worden geïntegreerd in de dienst Radiologie, zij dan evengoed medisch diensthoofd zou kunnen zijn, moet worden opgeworpen dat op de dienst Radiologie reeds een medisch diensthoofd is aangesteld, wiens aanstelling ten aanzien van verzoekster definitief is, wat evenmin een gevolg is van de duur van de procedure voor de Raad van State.

10. De nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan verzoekster bijgevolg niet meer het beoogde voordeel opleveren. Derhalve beschikt zij niet meer over het rechtens vereiste actueel belang bij haar beroep.

Verzoekster zet niet uiteen en de Raad van State ziet evenmin spontaan, zoals gezegd, hoe de duur van de procedure voor de Raad ertoe zou nopen hierover anders te oordelen.

11. De ambtshalve opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep is gegrond.

V. Kosten

12. De verwerende partijen vragen de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding van “2 x 700,00 [euro]”.

13. Luidens artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling Bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

In dit geval werden de beide verwerende partijen vertegenwoordigd en bijgestaan door dezelfde raadslieden en hebben zij gezamenlijk hun procedurestukken ingediend.

In die omstandigheden is er volgens de Raad van State geen reden om het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding dat verzoekster aan de verwerende partijen verschuldigd is, vast te stellen op 1400 euro. Met toepassing van artikel 30/1, § 2, eerste lid, 2°, wordt de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding vastgesteld op 700 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig januari tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren